

"Ако Бошњаци не могу убиједити српску популацију да је њихова будућност у реинтеграцији, нема сврхе блокирати мирно раздвајање по узору на чехословачки модел."

Ово пише у документу Излазна стратегија за БиХ, који је саставио Сенди Бергер, савјетник за националну безбједност тадашњег америчког предсједника Била Клинтона. Документ је настао 20. јула 1995. године као припрема за преговоре о окончању рата у БиХ и упућен је бројним институцијама америчке власти. У преписци која је услиједила, Медлин Олбрајт, амерички државни секретар, 3. августа 1995. одговара Бергеру, "не искључујући могућност референдума о отцјепљењу Републике Српске, али је истакла да фаворизује опцију дизања ембарга на оружје, ваздушне ударе против Срба и предавање одговорности Бошњацима за завршетак конфликта. Написала је да прижељкује рјешење по којем би Федерација ушла у унију са српским ентитетом, како би био сачуван територијални интегритет БиХ".

Тако су о томе писале "Независне новине" 23. септембра 2013. године, након што је скинута ознака тајности са појединих докумената ЦИА. Помињала се и могућност конфедерације Републике Српске са Југославијом, све у циљу да се одбровољи српска страна, уз "притискање бошњачке стране" да пристане и на мање од половине територије БиХ. Данас, послвије 25 година, стање је такво да је питање разлаза све извјесније. Не само да Република Српска не жели губити вријеме на бошњачке играчке и пренемагање западних земаља, већ су и Хрвати схватили да су годинама играли на погрешну карту. Погрешно је вјеровање да ће бошњачка политика и политичко Сарајево прихватити "једнакоправност конститутивних народа" и Дејтонски споразум. Све даље од Дејтона, све ближе нестанку било какве БиХ.

Дослован повратак Дејтону и Уставу - или миран разлаз

Пише: Славко Митровић
четвртак, 24 септембар 2020 01:12

nezavisne.com